

[Gideon.]

statsbanespørgsmålet. (*Ministeren for offentlige arbejder* [Carl Petersen]: Hvorfor skulle man det?). Jo, det kunne være naturligt, at man gjorde det. (*Ministeren for offentlige arbejder* [Carl Petersen]: Nej, det er unaturligt!). Hvis man tager det under eet, løber man i hvert fald ikke den risiko, at man skulle glemme det.

Som sagt, jeg vil spørge den højtærede minister, hvorledes det går, men jeg skal efter dette vende tilbage til det foreliggende lovforslag. Jeg skal herom sige, at når synspunkterne til at begynde med stod ret skarpt overfor hinanden, så skyldes det jo, at man fra den lollandske befolknings side ikke har kunnet godtage den betragtning, at en overtagelse af Lollandsbanen medførte disse farlige konsekvenser. Man har fremhævet dernedefra, at der gjorde sig ganske særlige forhold gældende, som bevirkede, at man havde en særstilling i forhold til andre jernbaner, der derfor ikke kunne kræve en særbehandling. Man har henvist til, at Lolland har en meget udviklet handel og industri, at det drejer sig om en landsdelsbane af langt større betydning end mange af de statsbanestrækninger, som stadig opretholdes, og at der ikke i hele landet findes en by af Nakskovs størrelse, som ikke har direkte statsbaneforbindelse.

Man henviser også til, at det jo ikke kunne falde den lollandske befolkning ind at komme og forlange statsgaranti eller statsovertagelse af de sidebaner, som man jo også har dernede. Man vil her kunne henvise til, at det ikke er så længe siden, man har vedtaget at lade Nakskov—Rødby banen træde i likvidation, uden at man har drømt om, at man skulle rette en henvendelse til staten derom; den er holdt op med at køre fra 1. januar i år. Men også dette er jo historie; men jeg har ønsket at fremdrage det for at vise, hvilke synspunkter der ligger til grund for den lokale befolknings indstilling, uden at jeg nu, da der er truffet en overenskomst også med kommunerne dernede, skal indlade mig på en vurdering af de forskellige synspunkter.

Det her foreliggende forslag er altså tiltrådt af samtlige interesserede kommuner, og mit parti kan give det sin tilslutning, fordi vi finder, at der gør sig særlige forhold gældende for denne banes vedkommende, så

at der ikke er tvivl om, at den bør oprettholdes som den landsdelsbane, den er. Imidlertid vil jeg finde det rigtigst, at man ser på forslaget i et udvalg. Jeg er klar over, at det haster; der er jo kun 4 måneder tilbage, inden koncessionen udløber, og skal det store administrative arbejde, der ligger for, når dette forslag vedtages, kunne gennemføres, så må der et vist tempo til; men jeg kan på mit partis vegne med disse bemærkninger tilsige dette lovforslag en hurtig og velvillig behandling.

Tesdorpf: Det foreliggende lovforslag er fremkommet efter en lang række forhandlinger mellem statsmagten og kommunerne, og jeg vil synes, at det er urimeligt for mig at spilde tiden med at fordybe mig i de uoverensstemmelser, der har været, og som tildels er bilagt. Jeg vil gerne lige tilføje, at jeg håber, at der kommer en udvalgsbehandling, hvorunder det bliver muligt at drøfte ting, som endnu ikke måtte være behandlet, og udefra kommende ønsker om ting, som man endnu ikke har kunnet bifalde, men hvor man er i uoverensstemmelse med lovforslagets indhold.

Der var jo tre muligheder for, hvordan det skulle gå, når koncessionen udløb. Den ene var, at man fik ren statsdrift på Lollandsbanen, og det er helt naturligt, at befolkningen ønskede, at staten skulle overtage jernbanedriften. Det var et rimeligt ønske, således som befolkningen dernede måtte se på sagen, men det var ikke muligt og ville ikke have været muligt politisk at skabe et flertal for et sådant forslag på grund af de konsekvenser, som det, således som også det ærede medlem hr. Gideon sagde, automatisk ville have medført i andre dele af vort land.

Den anden mulighed var, at man, når koncessionen udløb, skulle nedlægge banen på Lolland. Det er en af de ting, som man måske har talt lidt for lidt om. På lang sigt er jeg ikke sikker på, at det måske ikke havde været det rigtige; det viser sig måske om en række år, at man i dag ikke var fremsynet nok, at man lige så godt nu kunne have set tingene i øjnene og nedlagt banen på Lolland. For hver dag der går, kan man næsten sige, fordi udviklingen skrider så hurtigt frem, ser man, hvorledes meget af trafikken glider bort fra banerne, og det sker